

Името ѝ е по-известно зад граница, отколкото в родината. Може би е така не защото абстрактната живопис няма почитатели у нас, а защото Кристина, дъщеря на известния в миналото наш футболист Борислав Средков, е живяла повече в чужбина. Тя е родена през 1984 г. в Стокхолм. По онова време баща ѝ, бивш полузащитник на ЦСКА от 1971-а до 1979 г. и в националния отбор, вече е приключил с кариерата на терена и работи в Швеция. Майката на Кристина е учителка по немски, а единствената им дъщеря е фамилният дебют в изкуството.

Семейството се връща в София, когато малката е на 4 години и вече дава заявка по-скоро за артистични, отколкото за спортни заложби. "Нищо чудно - шегува се тя днес, - та нали футболът сам по себе си е изкуство? Какво очаквате от дъщерята на един футболист, освен да се впусне в арт полето!" И съвсем сериозно добавя, че

родителите ѝ са големи естети

и че именно те (и особено баща ѝ), са я подтикнали да даде воля на таланта си.

Разказва, че откакто се помни, работи с четката, но също така пее от дете - цели осем години е била в състава на престижния Детски радиофор, пет години взема уроци по пиано. Живописния ѝ талант първа забелязва изкуствоведката проф.

Дъщеря на футболист е сред прочутите млади експресионисти в света

Платната на Кристина Среткова се купуват в престижни галерии от Ню Йорк и Париж до Пекин. Художничката твърди, че татко ѝ я подтикнал да хване четката

Художничката е "на ти" с четките и боите от дете

Аксиния Джурова, близка семейна приятелка на Среткови. Тя настойчиво ги съветва момиченцето да започне да взема и уроци по рисуване. Така Весла Василева и Борис Колев, известни наши художници, се заемат с обучението ѝ. Съдбата и фамилният съвет обаче решават друго и вместо да получи академично художествено образование, Кристина поема по пътя на съвременните технологии в изкуството.

След 16-ия си рожден ден отива в Германия, където пребивава и до днес през голямата част от годината. Там е завършила средно образование и се е дипломирала като графичен и медия дизайнер в Кьолнския университет. Положила е с много висок успех немска матура в колеж. "Учех и работех на ден

по 15 часа, при строга германска дисциплина, припомня си тя. - Нежната, но твърда ръка на татко и

мама във възпитанието ми и тук си казаха думата. В университета в Кьолн издържах 53 изпита и за 8 семестъра станах магистър по медиа дизайн. Сблъсъкът с немската култура за мен беше голямо, но ценно изпитание. Оценките в Германия не се подаряват, те са безпристрастни и се изчисляват до стотна. Предметите, които се изучават, покриват изключително широк диапазон от знанието. Има много проектна и индивидуална работа - от филм и рисуване, до звук, принт дизайн, веб дизайн, психология. Изискванията за креативност и новаторство са високи."

През цялото време не спирала да рисува. За работата си с боите и четката казва, че е вид медитация, че може да се почувства, но не може да се опише. "Една картина е готова тогава, когато я усетиш. Аз рисувам от сърце и винаги остава една фина връзка между мен и нея", споделя художничката. В Кьолн се запознала лично с великия Сигмар

Полке, увлякла се от неговите невероятни експерименти с различни техники и от виртуозното му съчетаване на класическия офорт с ултрасъвременни технологии. Запленена се и от импресионизма, после постепенно преминала към експресионизма.

Критик на живописните ѝ творби обаче си останала проф. Аксиния Джурова. "Тя винаги ми е казвала - споделя Кристина, - че стилът ми е неповторим и че трябва да бъда себе си, каквото и да правя." Младата художничка сега рисува в стила на абстрактния експресионизъм. Прави го с любов и страст и твърди, че проектира своята вътрешна светлина върху платното. "Разбрах, че между музиката и рисуването има много общо. Когато създавам картини, душата ми пее и аз нанасям звуци върху платното. В този смисъл моето изкуство е музика върху платно! Възприемам четката като инструмент, с който напасвам цветни тонове. Да не говорим, че

докато рисувам, пея и танцувам,

казва Кристина. "Някои нейни творби носят бурния, бомбастичен характер на алегро на Моцарт, други пресъздават бавния, меланхоличен референ на ноктурно от Шопен", пише за нея през 2011-а авторитетното списание "Ню Йорк артс мегазин". Тези редове излизат две години след първата ѝ изложба.

Организира я баща ѝ през 2009 г. в София. Кристина простиичко обяснява, че винаги е искала едно-единствено нещо - да рисува. И понеже не обича да прави

Септември 2012 г., връчване на наградата от артфорума в Баден-Баден

безцелно каквото и да е, татко ѝ помага да подредят изложбата. След като показва пред родна публика творбите си, на Среткова ѝ потръгва - веднага я канят да работи с руска фондация, която излага платна на млади абстракционисти. И още през 2010-а се зареждат изложби - първо в Берлин, в престижна галерия, където произведението ѝ се купуват като топъл хляб, после в Италия, Кипър, Ню Йорк, Франция, Русия...

Ярките си изразителни картини Кристина създава в три точки на Европа - в Германия, защото живее и работи в Берлин, в Българиия, защото обича да се връща и да пътува из родината, и в Кипър, където през последните години са се установили родителите ѝ. Обича да прекарва там по няколко месеца - Островът на Афродита я зарежда емоционално. Докато рисува, усеща едновременно духа на миналото и на настоящето, улавя и претворява върху платното трептения

отвъд света, който вижда и в който живее.

Влюбена е в къщата на майка си и баща си в Ларнака, разположена над морето и плажа, по който се скита с члове или плува. Понякога си взема оттам снежнобял пясък и го смесва с боите, за да придаде специално излъчване на картините. И макар да твърди, че творческият процес прилича на медитация, Кристина здраво е стъпила на земята и е модерна млада жена, която владее немски, английски и руски, занимава се с фотография и философия, обича пътешествията и кулинарните експерименти, танците и партните тенис с баща ѝ.

Сега ѝ предстои натоварена година, която всъщност започна още в навечерието на Коледа с голяма изложба в Париж и после в Ларнака. Решила е през

2013-а всичките си изяви

да посвети на св. Константин-Кирил Философ

и на 1150-годишнината от историческата Моравска мисия на братята първоучители. "Защото - обяснява тя - създаването на славянската азбука носи многозначни послания, в основата на които е равноправието, уважението към различността на другия и обличаването чрез диалог - все идеи, много актуални за сложния свят, в който живеем днес".

През февруари Кристина взе участие в голямата груповата изложба в Лондон, в галерия "Галиарди", през март нейни творби бяха изложени на артпанаира в Хонг Конг. През април е поканена на Седмицата на славянското изкуство в Берлин, а през юни ще подреди самостоятелна изложба в Ню Йорк и ще участва в TOAST (Tribeca Open Art Studio Tour) - откритото студио на художниците в Манхатън. Голяма самостоятелна изложба ѝ предстои през май в галерия "Европа" в Париж, после ще има изява на "Арт Пекин". Списъкът е толкова дълъг, че може да ти се завие свят от изброяването на престижните галерии, в които творбите на Среткова са добре дошли. "Щастлива съм - казва тя, - че получавам едновременно покани от цял свят, макар да не мога да откликна на всички. Радвам се, че имам малкприноза превръщането на света в по-добро място, като дарявам на хората светлината, която носят картините ми. Благодарна съм за това участие на родителите си, които ми дадоха най-важното животно - обич и пълна подкрепа да правя онова, което искам."

ВЕРА ДАЧЕВА